

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511010152
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7511010152.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Zuzany Homzovej a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., v trestnej veci proti obžalovanej I. G., pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods.1 písm. c) Tr. zák., ods.4 písm. c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2019, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 12.10.2018, sp. zn. 4T/36/2011 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovaná I. G., nar. XX.X.XXXX v Z., trvale bytom G. Č.. XXX, okres D. - F., predsedníčka Urbariátu obce Z.Č.,

je v i n n á , ž e

dňa 4.1.2010 v katastrálnom území obce Z., v časti zvanej Z.Á. patriaceho Urbariátu obce Z., okres D. - F. na parc. s m.p.č. XXXX/c (vo výpise z katastra nehnuteľností pod č. XXXX/X- trávnaté porasty) bez rozhodnutia a povolenia Úradu životného prostredia D. - F. dala ako predsedníčka vyššie uvedeného urbariátu pokyn na neoprávnený výrub 44 stromov duba zimného, čím takto svojím konaním spôsobila výrubom škodu vo výške 39.756,- Eur

teda

v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny vyrúbala strom, a taký čin spáchala v značnom rozsahu

t ý m s p á c h a l a

prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ods. 4 písm. c) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 305 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3, ods.8 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ŏ v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná I. G. uznaná vinnou z prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ods.4 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v katastrálnom území obce Z., v časti zvanej Z. patriaceho Urbariátu obce Z., okres D.Š. - F. na parc. s m.p.č. XXXX/c (vo výpise z katastra nehnuteľností pod č. XXXX/X- trávnaté porasty) bez rozhodnutia a povolenia Úradu životného prostredia D. - F. dala ako predsedníčka vyššie uvedeného urbariátu pokyn na neoprávnený výrub 44 stromov duba zimného, čím takto svojím konaním spôsobila výrubom škodu vo výške 39.756,- Eur.

Za to okresný súd uložil obžalovanej podľa § 305 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásila odvolanie obžalovaná čo do výroku o vine a treste. Takto zahlásené odvolanie aj písomne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnila. V písomných dôvodoch podaného opravného prostriedku uviedla, že má za to, že odvolaním napádaný rozsudok je nesprávny a nezákonný vo svojich výrokoch, pričom dokazovanie pred súdom nedáva zákonný podklad, aby bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu, ktorý jej je kladený za vinu.

Obžalobou založený výrok o vine spočíva na výpovedi svedka pána D.E.S.G.F., ktorého výpoveď vychádza z vlastnej obrany svedka pred možným trestnoprávnym konaním, pretože konal z možného vlastného rozhodnutia pri výrube stromov, nekonal s odbornou starostlivosťou ak nemal písomný podklad k takémuto výrubu. Je zrejmé z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 6.3.2012, že mu obžalovaná ukázala miesto kde sa má výrub uskutočniť, následne v zápisnici o konfrontácii prečítanej na pojednávaní dňa 13.1.2015 uvádza, že v tom čase názov lokality, v ktorej mal vykonať ťažbu dreva nepoznal, lebo nepochádza z danej oblasti, avšak svedok X. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď ráno prišiel do práce spolu s otcom a bratmi, tak im Z. D. povedal, že pôjdu do lokality Z. vytriahnuť 23 kubíkov dreva, a preto všetci štyria prišli do lokality, kde videli stromy označené žltou farbou, a tieto začali píliť. Tu taktiež svedok D. tvrdil, že stromy na výrub boli označené oranžovou farbou, následne tvrdil, že ich identifikoval podľa oranžovo-žltého značenia a svedok X. D. tvrdí, že pílili stromy označené žltou farbou.

Ďalej poukázala na výpoveď svedka Ing. Š.W. Š.W., ktorý vypovedal nejednoznačne až rozporuplne a svoje konanie nevedel svedok dostatočne vysvetliť, a aj jeho vzťah k nej je poznačený prebiehajúcim civilným konaním. Svedok pán Z. D. svojou výpoveďou neustálil také skutočnosti, ktoré by zakladali záver, že dala skutočne ústny príkaz na výrub stromov v chránenej oblasti. Svedok X.P.W. D. na pojednávaní uviedol, že im pán D.K.U. nariadil vytriahnuť ňou uvádzaných 23 kubíkov dreva, a teda nie vykonať rezanie - výrub drevnej hmoty.

Svedok pán A. A. svojou výpoveďou potvrdil, že priamo na skládke vytýkala a vyčítala robotníkom - pilčíkom (teraz svedkom) konanie nad rámec príkazu, ktorý im dala. Uvedené skutočnosti potvrdil aj svedok pán B. P.. Takto vyššie popísané rozpory vo výpovediach svedkov, ako aj pri dokazovaní pred súdom preukazujú nedostatočne zistené skutočnosti, ktoré svedčia v jej prospech a nie v jej neprospech - nepreukazujú jasne a zrozumiteľne skutočnosť jej ústneho príkazu na ťažbu a pílenie dreva v chránenej lokalite Z., naopak nejednoznačnosť výpovedi svedkov preukazuje ich pokus o únik pred zodpovednosťou za výkon svojej činnosti.

Obžalovaná má za to, že na základe vyššie uvedeného nemôže súd konštatovať, že ona za vzniknutý čin zodpovedá, pretože dala ústny pokyn na výrub svedkovi pánovi Z.P.F. D.U.E.A., ktorého svedecké výpovede sú rozporné vo vlastnom vyjadrovaní sa a konfrontačné s výpoveďami ostatných svedkov, ktorí výpoveď pána D. spochybňujú. Je toho názoru, že súd vyhodnotil dôkazy nesprávne a neúplne a hodnotenie jednotlivých dôkazov v ich súhrne a jednotlivo nezodpovedá dôkazom a ich výsledkom.

Výrok o vine mal by byť založený len na takých dôkazoch, ktoré úplne vylučujú pochybnosti, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Táto skutočnosť by mala platiť tým skôr, že výpovede svedkov sú nejednoznačne, navzájom si odporujú, resp. si odporujú alebo sa rozchádzajú.

Súhrn dôkazov na preukázanie jej viny musia spoľahlivo preukazovať všetky okolnosti zažalovaného skutku a usvedčovať ju z jeho spáchania, čo v priebehu dokazovania ani v prípravnom konaní ani na hlavných pojednávaniach pred súdom nebolo spoľahlivo a bez pochybnosti preukázané. Súhrn dôkazov by súčasne mal vylučovať možnosť akéhokoľvek iného záveru, čo v tomto prípade je nejednoznačné.

Nejednoznačnosť dôkazov a rozhodovania o nich je aj v dĺžke tohto konania, kde súd niekoľkokrát rozhodol o jej oslobodení. Uviedla, že v konaní nebolo preukázané, že práve ona dala ústny pokyn na výrub stromov v lokalite, a teda vzhľadom na uvedené skutočnosti, ako aj s poukazom na zásadu prezumpcie neviny a dve pravidlá, ktoré z nej vyplývajú: pravidlo „in dubio pro reo“ a pravidlo na odsúdenie je potrebné, aby bola jednoznačne dokázaná vina vinníka, preto navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že ju oslobodí spod obžaloby okresného prokurátora.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej I. G. nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že okresný súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom dňa 18.4.2013, pod sp. zn. 4T/36/2011, kedy obžalovanú I. G. uznal za vinnú z prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods.1 písm. c) Tr. zák., ods.4 písm. c) Tr. zák. a uložil jej trest odňatia slobody v trvaní 1 roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Z dôvodu podania odvolania zo strany obžalovanej odvolací súd uznesením zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 4To/78/2013 podľa § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Následne okresný súd druhýkrát rozhodol vo veci rozsudkom dňa 8.12.2015, pod sp. zn. 4T/36/2011, kedy podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovanú I. G. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods.1 písm. c) Tr. zák., ods.4 písm. c) Tr. zák., lebo skutok nie je trestným činom. Z dôvodu podania odvolania zo strany okresného prokurátora odvolací súd uznesením zo dňa 14.9.2016, sp. zn. 4To/39/2016 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v tomto zrušujúcom uznesení konštatoval, že zjavne predčasným a neopodstatneným je záver okresného súdu o environmentálnom riziku malej intenzity v konaní obžalovanej, čo svedčí o nepatrnej závažnosti prečinu. V doposiaľ nazhromaždenom spisovom materiáli nesvedčí ani jeden dôkaz, ktorý by mal relevanciu pre takýto záver. Práve stanovenie intenzity environmentálneho rizika spolu so spoločenskou hodnotou vyrúbaných drevín predstavuje závažnosť posudzovaného konania obžalovanej, ktorá nebola zákonu zodpovedajúcim spôsobom ustálená výlučne vo vzťahu uvádzaného environmentálneho rizika. Úlohou okresného súdu bolo preukázať závažnosť konania obžalovanej na základe kompetentného orgánu ochrany životného prostredia alebo znaleckým posudkom.

Po doplnení dokazovania v naznačenom smere v zmysle intencií ostatného zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu okresný súd tretíkrát rozhodol vo veci, kedy rozsudkom zo dňa 19.12.2017, sp. zn. 4T/36/2011 podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovanú spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods.1 písm. c) Tr. zák., ods.4 písm. c) Tr. zák., lebo skutok nie je trestným činom. Z dôvodu podania odvolania zo strany okresného prokurátora nadriadený súd uznesením zo dňa 10.4.2018, sp. zn. 4To/29/2018 podľa § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Nadriadený súd vo svojom ostatnom zrušujúcom uznesení poukázal na znalecký posudok vypracovaný znalcom z odboru lesníctvo a ochrana životného prostredia Ing. A. P., ktorým bola určená spoločenská hodnota vyrúbaných stromov - 44 ks duba zimného, ktorá predstavovala sumu 39.756,- Eur, ako aj na vyjadrenie Štátnej ochrany prírody SR, Správa Národného parku Slovenský kras, I., z ktorého je zrejme, že hodnota vyrúbaných drevín duba zimného predstavuje hodnotu 49.694,28 Eur. Z vyjadrenia ďalej vyplýva, že územie, kde bol výrub vykonaný je s platným prvým stupňom ochrany prírody v zmysle zákona č. 543/2002 o ochrane prírody

a krajiny. Úlohou okresného súdu bolo po zrušení veci s poukazom na tento znalecký posudok, ako aj na znenie ustanovenia § 125 ods.1 Tr. zák. opätovne vyhodnotiť vykonané dôkazy zákonom zodpovedajúcim spôsobom a vo veci rozhodnúť.

Okresný súd, rešpektujúc právny názor vyslovený v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu z 10.4.2018 po doplnení dokazovania a vyhodnotení vykonaných dôkazov uznal obžalovanú za vinnú z prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods.1 písm. c), ods.4 písm. c) Tr. zák. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že na výrub dreviny- duba zimného bol potrebný súhlas orgánu ochrany prírody, ktorým v danom prípade bol Obvodný úrad životného prostredia, na ktorého bola prenesená kompetencia z obce a dňa 04.01.2010 kedy došlo k výrubu 44 ks duba zimného, na výrub ktorého bezpochybné súhlas potrebný bol (viď rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia - čl. 80 z 08.01.2007), vlastník drevín - Urbariát obce Z., pozemkové spoločenstvo súhlasom na ich výrub nedisponoval, lebo dňa 27.03.2007 bol vyššie uvedeným správnym orgánom zrušený. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 03.07.2007, a tento stav trval aj 04.01.2010.

Zo zápisnice z ústneho konania a miestnej ohliadky, ktorú vykonal orgán ochrany prírody, ako aj z výpovedí svedkov - D., D. je zrejmé, že išlo o stromy, ktoré boli jednotlivo vyznačené farebným znakom (oranžovo-žltou farbou), a ktoré boli vyšpecifikované vlastníkom pri jeho žiadosti o vydanie súhlasu na ich výrub zo dňa 30.11.2006 a tvorili prílohu. V zápisnici sa konštatuje, že komisiou bol zistený čerstvý výrub 44 kusov stromov- dub zimný (začiatkom roku 2007 bolo vyrúbaných 28 ks duba zimného).

Za takto vzniknutú situáciu aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá obžalovaná, ktorá ako predsedníčka Urbariátu obce Z. dala ústny pokyn k ich výrubu Z. D.. Tento svedok jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností obžalovanú usvedčoval v priebehu celého trestného konania. O skutočnosti, že obžalovaná vedela, že v lokalite Z. prebieha výrub dreviny svedčí jej prítomnosť na skládke, kde mali ťažbári podľa jej vyjadrení priblížiť drevnú hmotu (28 ks duba zimného) vyrúbaného už v roku 2007 počas celej doby, keď sa drevo 04.01.2010 ťažilo a jej aktivita v procese spracovania drevej hmoty a nakládky na Tatru. Tento záver možno vyvodiť z výpovedí X. D., ktorý bol traktoristom, a tak na skládke dreva v priebehu dňa bol opakovane a videl tam obžalovanú. Aj ostatní svedkovia - Z. D., D. starší, D. mladší a Ing. Š. vypovedali, že po príchode na skládku tam bola obžalovaná za situácie, keď tam bola pristavená Tatra spolovice naložená guľatinou pracovníkmi A.-B.-O. S..X..F. a vyťažená hmotu sa označovala a nakladala na nákladné auto, ktoré patrilo spoločnosti A.-B.-O. S..X..F. a podľa vyjadrení väčšiny vyslúchnutých svedkov, ako aj tvrdenia obžalovanej tam bol prítomný aj konateľ B. P.- (ten účasť na sklade popiera).

Obžalovaná v rámci svojej obrany vypovedala, že na sklad prišla až po 13.00 hodine, po tom čo bola upozornená na nelegálny výrub stromov spoločne s konateľom A.-B.-O. S..X..F.. Potom ale jej správanie - údajný hnev len na Z. D. v tom zmysle, že nemali ťažiť drevo, ale len vyťaženú hmotu (z roku 2007) premiestniť za situácie, keď sa toto vyťažené drevo pripravuje za asistencie pracovníkov A.-B.-O. S..X..F. na odvoz javí ako nelogické. Tvrdenie obžalovanej by zodpovedalo správaniu vrátane konateľa A.-B.-O. S..X..F., ktorým by prípadný omyl mali snahu vysvetliť zotrvaním na mieste do doby príchodu hliadky polície, na čo boli upozorňovaní svedkom Ing. Š.. Obžalovaná ani žiadnym spôsobom nezisťovala dôvod aktívnej činnosti pracovníkov A.-B.-O. S..X..F. na predmetnej skládke, pričom tvrdila, že v tento deň spoločnosť odberala drevnú guľatinu na inom sklade, navyše po prijatí telefonátu od pána M. ani nešla na miesto, kde sa výrub stromov realizoval.

Obžalovaná ani neuviedla žiadny logický dôvod, prečo mala úmysel premiestniť 28 kusov vyrúbanej dreviny, ktorú realizovala ešte začiatkom roku 2007 v januári roku 2010.

Ani tvrdenie obžalovanej, že ihneď po prijatí telefonátu, ktorý ju upozorňoval na nelegálny výrub stromov reagovala spôsobom, ktorý svedčí o jej nevine. Svedkovia, voči ktorým tento prejav urobila to presvedčivým spôsobom nepotvrdili, lebo vypovedali rozdielne oproti ich výpovediam v prípravnom konaní.

B. P. a A. A. na hlavnom pojednávaní zhodne tvrdili, že obžalovaná ich informovala o telefonáte, no v prípravnom konaní nielenže sa o tejto skutočnosti nezmieňovali, ale vyjadrili sa v tom zmysle, že nemajú žiadne vedomosti o skutku. Ani svedok A. M. nevypovedal o reakcii obžalovanej na jeho telefonát.

Vo vzťahu k týmto skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu poškodzovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 350 ods.1 písm. c), ods.4 písm. c) Tr. zák.) odvolací súd uvádza, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie rešpektujúc aj právny názor odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku (čo možno usúdiť z podaného odvolania), nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovanú zo spáchania žalovaného skutku a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j., že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992).

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa aj pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého trestu obžalovanej. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prvého stupňa správne aplikoval relevantné ustanovenia hmotného práva. K odôvodneniu výroku o treste urobenému okresným súdom krajský súd nemá čo dodať, nakoľko okresný súd aj uloženie trestu obžalovanej odôvodnil vyčerpávajúcym a dostatočným spôsobom. Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest bude v dostatočnej miere plniť svoj účel stanovený § 34 ods. 1 Tr. zák. Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon, a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti.

Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne doplňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Odvolací súd však pri plnení svojej revíznej povinnosti zistil pochybenie okresného súdu týkajúce sa absencie doby, kedy mal byť skutok spáchaný.

Podľa § 163 ods.3 Tr. por. výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamienený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Vzhľadom na vyššie uvedené tento nedostatok odvolací súd napravil a dobu spáchania skutku ustálil v zmysle uznesenia, ktorým bolo vznesené obvinenie obžalovanej I. G..

To boli dôvody, pre ktoré odvolací súd o odvolaní obžalovanej rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.